

1 aprilie – 7 aprilie

Moștenirea celor credincioși

Textul de memorat: „Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima.” (1 Petru 1:22)

Ori de câte ori studiem Biblia, concentrându-ne în mod special asupra unei cărți sau asupra unui pasaj, este necesar să răspundem, pe cât posibil, la câteva întrebări.

În primul rând, este util să știm pentru cine a fost scrisă cartea respectivă. În al doilea rând, și poate mai important, ar fi bine să știm cu ce scop a fost scrisă cartea și ce problemă specifică și-a propus autorul să abordeze (dacă a existat vreuna). De exemplu, Pavel le-a scris galatenilor cu scopul de a corecta concepțiile teologice eronate despre mântuire și despre Lege. Noul Testament este format în mare parte din epistole, sau scrisori, iar scrisorile au ca scop comunicarea unui mesaj.

Cu alte cuvinte, când studiem epistolele lui Petru, este util să cunoaștem, pe cât posibil, contextul istoric în care a scris el. Ce dorește el să comunice și de ce? Și desigur, fiindcă, prin inspirație, ne-au fost adresate și nouă, cel mai important: Ce mesaj putem desprinde noi din cuvintele sale?

După cum vom vedea, Petru ne transmite, încă din primele versete, foarte multe adevăruri care au rămas la fel de relevante și astăzi, chiar dacă ne despart de el atâtea secole.

Duminică, 2 aprilie – Către diaspora

Dacă ai primi o foaie de hârtie pe care ar scrie sus: „Stimate domn/Stimată doamnă”, ți-ai da seama că ai de-a face cu o scrisoare. Și ai presupune că expeditorul nu este cineva apropiat.

Și scrisorile din vechime începeau cu o formulă standard. 1 Petru folosește această formulă tradițională: menționează numele autorului și apoi enumeră destinatarii.

1. Citește 1 Petru 1:1. Ce informații avem despre expeditorul și destinatarii epistolei?

Petru își prezintă clar identitatea. Numele său este primul cuvânt al epistolei. Imediat după aceea, el precizează că este „apostol al lui Isus Hristos”. La fel ca Pavel (Galateni 1:1; Romani 1:1; Efeseni 1:1), Petru arată în ce calitate scrie, punând accent pe chemarea divină. El era „apostol”, adică „trimis”, iar Cel care îl trimitea era Domnul Isus Hristos.

După aceea, Petru menționează unde trebuia să ajungă epistola sa: Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia. Toate acestea erau regiuni din Asia Mică, situate cu aproximație în Turcia de astăzi, la est de Bosfor.

Nu s-a ajuns încă la un consens dacă Petru s-a adresat preponderent credincioșilor iudei sau celor care nu erau iudei. Termenii utilizați de el în 1 Petru 1:1, „străini” și „împrăștiți [*diaspora*]” îi desemnau în mod obișnuit pe evreii din secolul I care locuiau dincolo de granițele Țării Sfinte. Cuvântul „aleșii” este potrivit pentru ambele categorii. Denumirea de „neamuri” din 1 Petru 2:12 pare să sugereze faptul că destinatarii epistolei sale sunt iudei.

Unii comentatori susțin totuși că afirmațiile din 1 Petru 1:18 și 4:3 ar fi mai potrivite pentru convertiții la creștinism „dintre neamuri” decât pentru evrei. De ce să le scrie Petru iudeilor despre „felul deșert de viațuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri” sau să le amintească: „Ajunge ... că în trecut ați făcut voia neamurilor și ați trăit în desfrânări, în poftă, în beții, în ospete, în chefuri și în slujiri idolești neîngăduite?”

Să nu uităm totuși că identitatea destinatarilor acestei epistole are o importanță secundară față de mesajul ei.

Luni, 3 aprilie – „Aleșii”

2. De ce destinatarii epistolei lui Petru sunt numiți „aleșii”? 1 Petru 1:1,2

Fie că le scrie în mod special iudeilor, fie că le scrie credincioșilor dintre neamuri, Petru ne spune clar că ei erau aleși „după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl”. Dar este nevoie de o clarificare. Aceasta nu înseamnă că Dumnezeu i-a predestinat pe unii la mântuire și pe alții la moarte și că, din fericire, destinatarii epistolei lui Petru s-ar fi aflat în numărul celor aleși pentru mântuire. Biblia nu susține această idee.

3. Ce afirmații din următoarele texte ne ajută să clarificăm sensul cuvântului „aleși” folosit de Petru? Ezechiel 33:11; Ioan 3:16; 1 Timotei 2:4; 2 Petru 3:9.

Scriptura declară că planul lui Dumnezeu este ca toți oamenii să fie mântuiți și că planul acesta a fost instituit înainte de crearea pământului: „În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii...” (Efeseni 1:4). Toți oamenii sunt aleși, în sensul că scopul inițial al lui Dumnezeu a fost ca toți să trăiască veșnic și niciunul să nu fie pierdut. El i-a predestinat pe toți la viața veșnică. Aceasta înseamnă că planul de mântuire prevedea ca jertfa de ispășire să fie adusă pentru toți, chiar dacă nu toți aveau să accepte cele puse la dispoziția lor prin această jertfă.

Știința mai dinainte a lui Dumnezeu nu este altceva decât cunoașterea de către El a deciziei libere pe care urmau să o ia cei aleși cu privire la mântuire. El nu constrânge pe nimeni să apuce într-o anumită direcție, după cum nici o mamă nu-și constrânge copilul să aleagă prăjitura cu ciocolată și nu mâncarea de mazăre, prin faptul că-i cunoaște dinainte preferința pentru prăjitură.

Ce gând încurajator poți desprinde din adevărul că Dumnezeu te-a ales pentru mântuire?

Marti, 4 aprilie – Temele principale

4. Citește 1 Petru 1:3-12. Care sunt temele abordate în acest pasaj?

În salutul adresat cititorilor săi în primele două versete, Petru a făcut deja referire la Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt (1 Petru 1:2). Tema pasajului din 1 Petru 1:3-12 o constituie tocmai cele trei Persoane ale Dumnezeirii. Tatăl și Fiul constituie tema pasajului 1 Petru 1:3-9, iar Duhul Sfânt tema principală a pasajului 1 Petru 1:10-12.

Pe măsură ce scrie despre Tatăl, despre Fiul și despre lucrarea Duhului Sfânt, Petru introduce multe alte teme asupra cărora va reveni.

Creștinii, începe el (1:3), au fost născuți din nou. Ei au fost transformați prin învierea lui Isus Hristos, pentru o moștenire extraordinară care îi așteaptă în cer (vers. 3,4). Aici, ca de altfel în multe alte locuri din Noul Testament, învierea lui Isus este secretul speranței creștine.

Speranța aceasta le oferă creștinilor un motiv de bucurie, în ciuda suferințelor de pe pământ. Suferința le verifică și le rafinează credința, tot așa cum focul verifică și rafinează aurul. Cititorii lui Petru nu îl văzuseră pe Isus în timpul lucrării Sale pe pământ, dar îl iubeau și credeau în El. Iar răsplata credinței lor avea să fie mântuirea și „o moștenire nestrăicătoare și neîntinată și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri” pentru ei (vers. 4).

În continuare, Petru le aduce la cunoștință faptul că profeții din vechime prorociseră „despre harul care vă era păstrat vouă” și că „au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare” (vers. 10).

Când amintește că acești credincioși erau persecutați din cauza credinței lor, Petru subliniază că ei luau parte la conflictul mai amplu dintre bine și rău. Dorința sa cea mai mare este să-i încurajeze să rămână credincioși adevărului, chiar și în încercări.

Din 1 Petru 1:4 aflăm că avem păstrată în cer o moștenire. Gândește-te: există în cer un loc rezervat special
Studiu Biblic, Trim. II, 2017 – Învățăături din epistolele lui Petru

pentru tine! Care ar trebui să fie răspunsul tău la această minunată promisiune?

Miercuri, 5 aprilie – Să trăim ca niște oameni mântuiți

5. Citește 1 Petru 1:13-21. Conform acestui pasaj, cum ar trebui să se poarte un creștin? De ce?

Cuvintele „de aceea”, de la începutul versetului 13, ne arată că aici este o concluzie la cele exprimate anterior. Petru a vorbit în pasajul anterior despre harul lui Dumnezeu și speranța pe care creștinii o au în Isus Hristos (vers. 3-12).

Ca urmare a acestui har și a acestei speranțe, el le dă cititorilor săi următorul îndemn: „Încingeți-vă coapsele minții voastre.” Altfel spus, răspunsul la mântuirea pe care au primit-o prin Isus trebuie să fie hotărârea de a rămâne neclintiți și credincioși.

Petru le transmite credincioșilor ideea că speranța lor este legată doar de Isus. Totuși el accentuează faptul că se așteaptă de la ei un anumit fel de a se comporta, ca urmare a mântuirii lor. Dintre rațiunile care stau la baza comportamentului creștin, el notează trei: caracterul lui Dumnezeu (1 Petru 1:15,16), judecata apropiată (vers. 17) și prețul răscumpărării (vers, 17-21).

Prima este caracterul lui Dumnezeu, care aici este sintetizat într-un singur cuvânt: „sfânt”. Petru citează din Leviticul 11:44,45: „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt” (1 Petru 1:16). Din acest motiv, urmașii lui Isus trebuie să fie și ei sfinți (vers. 15-17).

A doua rațiune este conștientizarea faptului că Dumnezeu, care este sfânt, îi va judeca pe toți cu imparțialitate, după faptele lor (vers. 17).

A treia derivă din marele adevăr al răscumpărării. Creștinii au fost cumpărați cu un preț, cu un preț foarte mare: cu sângele scump al lui Hristos (vers, 19). Petru întărește ideea că moartea lui Isus nu a fost un accident al istoriei, ci un eveniment planificat de la întemeierea lumii (vers. 20).

Ce te motivează să fii creștin? Ce răspuns ai da la întrebarea: De ce ești creștin? Pregătește-te să dai răspunsul în cadrul studiului pe grupe din Sabat.

Joi, 6 aprilie – Iubiți-vă unii pe alții!

În continuare, Petru îndreaptă atenția creștinilor către expresia supremă a sfințeniei și credincioșiei.

6. Citește 1 Petru 1:22-25. Ce explicație importantă aduce el aici pentru ce înseamnă să fii creștin?

Petru pleacă de la : „v-ați curățit sufletele...” – deci creștinii au deja sufletul curat și trăiesc în ascultare de adevăr (1 Petru 1:22). Cuvântul „curățit” este strâns legat de cuvântul „sfânt” și ne trimite înapoi, la versetul 15. Prin devotamentul față de Isus și prin botez (vezi 1 Petru 3:21,22), creștinii și-au curățit sufletul, punându-se deoparte pentru Dumnezeu, prin ascultarea de adevăr.

Această schimbare pe care au făcut-o are o consecință naturală, și anume apropierea de semenii lor care au o perspectivă similară asupra lumii. Relațiile dintre credincioși sunt atât de apropiate, încât Petru te aseamănă cu relațiile dintre membrii unei familii. Ei se iubesc unii pe alții cum se iubesc între ei frații și surorile. Cuvântul grecesc din 1 Petru 1:22 tradus cu „dragoste de frați”, *philadelphia*, se referă literal la dragostea dintre copiii născuți din aceiași părinți. Este iubirea fraternă.

În greacă, exista mai multe cuvinte pentru „dragoste”: *philia* (prietenie), *eros* (dragostea pasională dintre soț și soție), *agape* (dragostea curată care urmărește binele celuilalt). Cuvântul „iubiți-vă” utilizat de Petru în versetul 22 derivă din *agape*. De aceea și adaugă el îndemnul de a se iubi „din toată inima” sau, potrivit altor versiuni, „dintr-o inimă curată” (NTR), fiindcă inima curată este urmarea nașterii din nou (1 Petru 1:23; 1:3), prin Cuvântul lui Dumnezeu. Acest fel de dragoste vine numai de la Dumnezeu; ea este opusul iubirii de sine manifestate de inima nerenăscută. De aceea insistă Petru atât de mult pe ideea curățirii sufletului și pe

ascultarea de adevăr (1 Petru 1:22). Adevărul nu trebuie doar crezut, ci trebuie și trăit.

Cum putem deveni mai iubitori?

Vineri, 7 aprilie – Un gând de încheiere

Bogăția și profunzimea ideilor din primul capitol al epistolei și aria largă de acoperire tematică sunt uimitoare. Petru își începe epistola cu o meditație asupra Dumnezeirii - Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Tatăl ne-a oferit un Mântuitor în persoana Fiului Său, Isus, iar noi suntem aleși prin El pentru sfințire și ascultare. Noi îl iubim pe Isus și ne bucurăm în El cu o bucurie negrăită, deoarece, prin moartea și învierea Sa, am primit făgăduința unei moșteniri „nesticăcioase” care este păstrată în ceruri pentru noi. Din acest motiv, chiar și în neazuri ne putem bucura în mântuirea oferită prin Hristos. „Epistolele sale [ale lui Petru] erau mijloace pentru reînsoțirea curajului și întărirea credinței aceluia care treceau prin încercări și neazuri și de reînnoire a faptelor bune de către aceia care, din pricina feluritelor ispite, erau în primejdie să-și piardă încrederea în Dumnezeu.” - Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 382 (517).

În același timp, Duhul Sfânt i-a inspirat pe profeți să descrie evenimentele din zilele lui Petru și ale cititorilor săi. În consecință, creștinii ar trebui să ducă o viață sfântă, de ascultare de adevăr, în comunități caracterizate de dragostea care vine dintr-o inimă curată.

Pentru studiu suplimentar: Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 1, capitolul 59, „Ascultarea desăvârșită prin Hristos”, și capitolul 57, „Hristos, Calea vieții”.

BIBLIA ȘI CARTEA PROFETI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Psalmii 144-150

1. Ce spune psalmistul că se întâmplă atunci când Domnul își deschide mâna?
2. Cu cine nu a lucrat Domnul în felul descris de psalmist?
3. Cum îi slăvește Domnul pe cei nenorociți?
4. Pe cine numește psalmistul „popor de lângă El [Domnul]”?

Profeți și regi, capitolul 14

5. La ce se referă Ellen G. White când scrie ca „nimeni să nu încerce să numere Israelul de astăzi”?